

de ældre Steber, og paa den Maade kan der ikke være Tale om, at den ene Nabo kan tvinge den anden Nabo til at bygge paa anden Maade, end som Stedet for Tiden er, naar det er ældre end nærværende Lov.

Drejer: Jeg vil blot tillade mig at gjøre en Bemærkning med Hensyn til, hvad den sidste ærede Taler nu httrede. Det forekommer mig, at han sagde, at naar Lovforslaget bestemte, at den, der vilde bygge brandsfarligt, ikke maatte bygge nærmere end 15 Alen fra Naboens Grund, var derved ikke taget Hensyn til Stedet, men blot til Grunden. Ja, det er netop det, som er en Hovedfeil; thi det kan ikke undgaaes, naar man vil have praktiske Regler, da at tage Hensyn til, hvad der allerede eksisterer. Der kan ikke bygges tæt op til Grændsen efter det nærværende Lovforslag, uden at man bygger ikke brandsfarligt, og naar man overhovedet vil have en Afstand, der kan sikke imod Brandfare, er det ganske vist, at man ved, hvad der her er foreslaaet om disse 15 Alen, er gaaet til den hyderste Grændse, og naar den ærede Rigsdagsmand altsaa, hvis jeg ikke har misforstaaet ham, lægger Vægt paa, at Loven ikke har taget Hensyn til Naboestedet, er dette netop et Beviis paa, at Bestemmelsen, som den er foreslaaet, ikke uden den allerstørste Betænkelse kan vedtages.

M. W. Bruun: Den ærede Rigsdagsmand ligeoverfor mig (Nørgaard) har aldeles misforstaaet mig. Det, jeg httrede, var, at det gaaer ikke an at ansøre som Grund til denne Bestemmelse, at man, naar man vil bygge brandsfarligt, skal bygge over 15 Alen fra Naboens Grund — det gaaer ikke an at ansøre som Grund herfor, at man ellers vilde tvinge sin Nabo til at bygge paa en anden Maade. Man kan ikke sige til N.: Du maa ikke bygge lige tæt op til din Naboens Grund brandsfarligt fra Nytt af; thi ellers er din Nabo nødt til at bygge ikke brandsfarligt, og saa ansøre det som Grund til at give dette Paalæg; thi idet man giver dette Paalæg, paalegger man tillige Naboen den samme Forpligtelse.

Justitsministeren: Under Sagens Behandling i det andet Thing har jeg erklæret mig imod den Forandring, der er skeet i Regjeringens Lovb. ved, at man nu ikke har villet have Afstanden beregnet fra det nærmeste Sted, men fra Grændsestjeldet til Naboens Grund. Den ærede Rigsdagsmand, som først havde Ordet, har allerede påvirket særdeles væsentlige Ulemper, som maa opstaa af en saadan Bestemmelse, og det vilde heller ikke være vanskeligt at forsøge Styrken af de Grunde, han ansøgte derved. Det er vist, at det, som har fremkaldt Bestemmelsen, maa ligge i et Villighedshensyn, hvorved man har troet at kunne fyldestgjøre de Krav, som en Mand havde til at bygge, som han vilde, paa sin egen Grund, men der er ogsaa vist, at man ved Fyldestgjærelsen af dette Villighedshensyn er kommen til at tilfødsætte Hensyn, som man synes at skulde Naboen. Man er kommen til at lægge store Hindringer i veien for Afgangen til at bygge, Hindringer, der ere saa store, at de i ikke saa Tilfælde falde sammen med Forbud mod at bygge, og som den ærede Rigsdagsmand, der først havde Ordet, bemærkede, det vil navnlig komme til at gaae ud over den Deel af Befolkningen, som man er opfordret til at sørge for, skal uden for store Vanskeligheder kunne opføre en Baaning for sig. Man har vist, forekommer det mig, ogsaa overseet, at det er meget haardt at underkastes Indskrænkninger, som nu først begynde at faae deres Tilværelse, end at lempe sig efter de Forskrifter, som allerede have bestaaet et halvt Aarhundrede igjennem, og dog, der heller ikke bør være uændret, er den Umstændighed, at medens Afstanden fra Sted til Sted let lader sig bestemme, vil ikke sjelden Bestemmelsen af Afstanden fra Naboens Grændsestjeld kunne være forbunden med Vanskeligheder, som, hvor der ikke er en god Stemning mellem de Paagældende, let vil fremkalde Stridigheder, som det vil være vanskeligt nok at løse. Det vil være klart, at sætter man Skjellet som Grændse, vil man ogsaa holde paa, at det Punkt, der danner Grændsen, skal være fuldt bestemt.